

सह पार्षदैः । सहोमया च भवति दर्शनं कामरूपिणः ।
अस्मिन् सरसि सत्रैर्वै चैव मासि पिनाकिनम् । यज-
न्ते याजकाः सत्यं परिवारशुभार्थिनः । अलोपस्यृष्ट
सरसि अज्ञाने जितेन्द्रियः । क्षीणपापः शुभान्
लोकान् प्राप्नुते नात्र संशयः” ।

“काश्मीरमण्डले नद्यो याः पतन्ति महानदम् । ताः
नदीः सिन्धुमास्त्राय शीलवान् स्वर्गमाप्नुयात्” भा०
आनु० २५ अ० । काश्मीरदेशउत्पत्तिस्थानत्वेनाख्यस्याः
अत्र टाप् । एकपिलद्वाक्षायां स्त्री राजनि० । ६ अति-
विकायां स्त्री मेदि० ।

काश्मीरक त्वि० काश्मीरे भवः मनुष्यस्तत्स्योपा वृज् ।
काश्मीरदेशोद्भवे भवत्ये २ तत्स्ये च । “ततः काश्मीर-
कान् वीरान् क्षत्रियान् क्षत्रियर्षभः” भा० स० २६ अ० ।
काश्मीरज न० काश्मीरे जायते जन-ड ७ त० । १ कुठे
(कुड) २ कुड्कु म भेदे च मेदि० । ३ पुष्करमूले विश्वः ।

काश्मीरजन्म न० काश्मीरे जन्म यस्य । कुड्कु म भेदे अमरः ।
काश्मीर्य त्वि० काश्मीरेण निर्भृत्तादि सङ्ख्या० चतुरर्थ्यां एय ।
१ काश्मीरनिर्भृत्तादौ २ कुड्कु म भेदे न०

काश्य न० कं जलपात्रं यत् कुत्सितं वा आश्रयं अश-एयत्
कश्य+स्त्रार्थे ऽण् या । १ मद्ये हेमच० । काश्यां भवः यत् ।
२ काशिराजे पु० । स्त्रार्थे क । तलैव । “शलात्मजश्चाष्टिवेण
स्तनयस्तस्य काश्यकः । काश्यस्य काश्यपः पुत्रो राजा
दीर्घतपास्तथा” हरिवं० २६ अ० ।

काश्यप न० काश्यं मद्यं पिबत्यत्र पा-वजर्थे क । १ मांसे हेम-
च० । मांसस्य मद्यपानाद्यभिचारात्तथात्वम् । काश्यं
राजभेदं पाति नरकात् पा-क । काश्यस्य नृपस्य
२ पुत्रभेदे काश्यपशब्दे उदा० । काश्यपस्य गोत्रापत्यम् विदा०
अज् । ३ काश्यपगोत्रापत्ये पुंस्त्री । ४ कणादे सुनौ पु०
त्विका० । ५ नृपभेदे पुंस्त्री मेदि० स्त्रियां जातित्वात्
ङीप् । काश्यपशब्दे अण् । ६ काश्यपसम्बन्धिनि त्वि०
“एष एव दितेर्गर्भे आजः काश्यपमर्षितम्” भाग० ३, १५,
११ स्तो० । स्त्रियां ङीप् । सा च ७ पृथिव्याम् स्त्री तस्याः
तत्सम्बन्धितया तत्सुतत्वकथा भा० आनु० १५४ अ० उक्ता
यथा “इमां भूमिं द्विजातिभ्यो दितृर्वै दक्षिणां पुरा ।
अङ्गो नाम नृपो राजंस्ततश्चिनां मही ययौ । धारि-
णीं सर्वभूतानामयं प्राप्य वरो नृपः । कथमिच्छति मां
दातुं द्विजेभ्यो ब्रह्मणः सुताम् । सा ऽहं त्यक्त्वा गमि-
ष्यामि भूमित्वं ब्रह्मणः पदम् । अयं सराद्रो नृपतिर्मां

भूदिति ततोऽगमत् । ततस्तां काश्यपो दृष्ट्वा ब्रजन्ती
पृथिवीं तथा । प्रविशेश महीं सद्यो दृष्ट्वात्मानं समाहि-
तः । अज्ञा सा सर्वतो जघ्ने तथोपधिसमन्विता । धर्मोत्तरा
नष्टमया भूमिरासीत्ततो नृपः । एवं वर्षसहस्राणि दिव्या-
नि सततं नृपः । लिङ्गतः काश्यपो राजन् । भूमिरासी-
दतन्द्रिता । अथागम्य महाराज ! नमस्कृत्य च काश्य-
पम् । पृथिवी काश्यपो जघ्ने सुता तस्य महात्मनः” ।
एतद्गोत्रापत्यस्त्रियां स्त्री ङीप् “काश्यपो बालाक्यमाठरी
पुत्रात् काश्यपो बालाक्यमाठरीपुत्रः” शत० ब्रा० १४, ६, ४, २१०
६ काश्यपपत्न्यां स्त्री काश्यपेयः । काश्यपगोत्रोत्पत्ते
विषयिकित्साभिधे १० अभिभेदे पु० तत्कथा भा० आ०
४२ अ० यथा

“काश्यपोऽभ्यागमद्विहंसं रामान् चिकित्सितम् ।
सुतं हि तेन तदभूद्वया तं राजसत्तमम् ; तच्चकः
पद्मगन्धर्वो नेष्यते यमसादनम् । तं दष्टं पद्मगेन्द्रेण
करिष्ये ऽहमपञ्चरम् । तत्र मेऽर्घ्यं धर्मं च भवितेति
विचिन्तयन् । तं ददर्श च नागेन्द्रस्तच्चकः काश्यपं पथि ।
गच्छन्तमेकमनसं द्विजौ भूत्वा ययोऽतिगः । तमब्रवीत्
पद्मगेन्द्रः काश्यपं सुनिपुण्वरम् । क भयं स्वरितो याति
किञ्च कार्यं चिकीर्षति । काश्यप उवाच ! नृपं कुरु-
कुलोत्पन्नं परीक्षितमरिन्दमम् । तच्चकः पद्मगन्धर्वस्ते-
जसाद्य प्रधक्ष्यति । तं दष्टं पद्मगेन्द्रेण तेनाग्निसमते-
जसा । पाण्डवानां कुलकरं राजानमसितौजसम् ।
गच्छामि त्वरितं सौम्य ! सद्यः कर्तुमपञ्चरम् । तच्छक
उवाच । अहं स तच्चको ब्रह्मंस्तं धक्ष्यामि महीपतिम् ।
निवर्त्तस्व न शक्तस्त्वमया दष्टं चिकित्सितम् । काश्य-
प उवाच । अहं तं नृपतिं गत्वा त्वया दष्टमपञ्चरम् ।
करिष्यामीति मे बुद्धिर्विद्यापलसमन्वितः ।

तच्चक उवाच । यदि दष्टं मयेह त्वं शक्तः किञ्चिद्विकित्-
सितम् । ततो दृष्टं मया दष्टमिदं जीवय काश्यप ! । परं
मन्त्रबलं यत्ते तद्दर्शय यतस्व च । न्यग्रोधर्मिनं धक्ष्यामि
पश्यतस्ते द्विजोत्तम ! । काश्यप उवाच । दश नागेन्द्र !
दृष्टं त्वं यद्येतदभिमन्यसे । अहमेनं त्वया दष्टं जीव-
यिष्ये भुजङ्गम् ! । सौतिरुवाच । एवमुक्तः स नागेन्द्रः
काश्यपेन महात्मना । अदशदृष्टमभ्येत्य न्यग्रोधं पद्म-
गोत्तमः । स दृष्टस्तेन दष्टस्तु पद्मगेन महात्मना ।
आशीविषविषोपेतः प्रजञ्जाल समन्ततः । तं दग्ध्वा स
नगं नागः काश्यपं पुनरब्रवीत् । कुरु यत्नं द्विजश्रेष्ठ !